

Sygn. akt I ACz 404/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku: (...) **S.A. w P.**

z udziałem dłużnika: **Z. O.**

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. akt X GC 1019/01

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu nadał klauzulę wykonalności ugodzie sądowej zawartej przed tamtejszym Sądem w dniu 11 grudnia 2002 r. (art. 782 §1 kpc w związku z art. 777 §1 pkt 1 kpc).

W złożonym zażaleniu od powyższego postanowienia dłużnik, zarzucając obrazę przepisów kpc przez błędne uznanie, że istnieje podstawa do nadania klauzuli wykonalności, wnosił o jego zmianę przez oddalenie wniosku wierzyciela.

W ocenie żalącego się brak było podstawy do nadania klauzuli wykonalności przedmiotowej ugodzie sądowej, gdyż wierzyciel nie udowodnił braku wykonania ugody.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W toku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności sąd ogranicza się jedynie do badania czy dokument, któremu ma nadać klauzulę odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego oraz czy ewentualnie zachodzą okoliczności faktyczne pozwalające na ujawnienie w klauzuli wzmianek przewidzianych w art. 788 – 794 kpc. W postępowaniu tym sąd nie może wnikać w treść tytułu egzekucyjnego ani też kwestionować istnienia uprawnienia

wierzyciela czy też obowiązków dłużnika, których dalsze istnienie, po powstaniu tytułu, może być podważane ewentualnie w postępowaniu wywołanym powództwem opozycyjnym (art. 840 kpc).

Ponieważ przedłożony przez wierzyciela dokument, tj. ugoda sądowa spełnia warunki z art. 777 kpc, czego skarżący nie kwestionuje, przeto Sąd Okręgowy prawidłowo nadał mu klauzulę wykonalności, co z kolei czyniło zażalenie niezasadnym (art. 385 kpc w związku z art. 397 §2 kpc).